

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 67 ■ ЈАНУАР 2021. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

У ПРИСУСТВУ ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ, ПРЕДСТАВНИКА ВЛАДЕ И БРОЈНИХ ГОСТИЈУ ИЗ ЗЕМЉЕ И ИНОСТРАНСТВА, ПУШТЕНА У РАД ЗЛАТИБОРСКА ЗЛАТНА ГОНДОЛА, ЈЕДИНСТВЕНА У СВЕТУ

Нови украс Златибора

Стране 2 до 9

НОВО ЦРВЕНО СЛОВО ЗЛАТИБОРА

Златном гондолом у лепшу будућност

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић захвалио је председнику Вучићу што присуствује отварању гондоле, указујући да је то почетак правог дијалога опозиције и власти

У присуству Александра Вучића, председника Републике Србије, а с њим и Татјане Матић, министарке трговине, туризма и телекомуникација, француског амбасадора Жан-Луј Фалконија и других високих државних званичника као и представника конзорцијума компанија које су радиле на реализацији овог пројекта, 14. јануара је на Златибору свечано отворена панорамска „Голд гондола“, која је с трасом од девет километара најдужа такве врсте у свету, а повезује центар Златибора са врхом Торник.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић захвалио је председнику Вучићу што присуствује отварању гондоле, указујући да је то по-

четак правог дијалога опозиције и власти, и да гаји наду да ће то бити у интересу Златибора и целе Србије.

Замајац напретку

Стаматовић је захвалио и свима који су помогли изградњу гондоле, што је једно од највећих улагања у туризам у Србији, додавши да је било доста бирократских процедура које су ометале и успоравале ту инвестицију иако се знало да је у државном интересу. Подсетио је и да је 2004. године започела обнова Ски-центра „Торник“ који је био разрушен

1999. године током очигледно неселективног бомбардовања НАТО авијације.

– На основу искуства наших претходника знали смо да је реч о замајцу туризма на Златибору – рекао је Милан Стаматовић. – А, почело је у време Владе Војислава Коштунице. И тада је било проблема на нижим нивоима са бирократијом и неразумним министрима, па је и обнова Ски-центра Торник потрајала око пет година. Размишљали смо како даље развијати Златибор и туризам, а на основу поменутих искустава

и идејама предака дошли смо на идеју да направимо гондолу. Било је потребно урадити просторне планове, а у тим пословима поново смо се саплели на проблем са бирократијом. Затим смо почели са градњом гондоле уз несеквичну помоћ тихог и ненаметљивог Љубише Радовановића, човека родом из Љубиша. Много нам је помагао у остварењу наше замисли заједно са француским стручњацима, нарочито са Пјером Рактом, са којима смо успели да реализујемо идејно решење гондоле и започнемо са радовима. Поново смо наишли на проблем са чиновништвом на нижем нивоу и да није било приватних веза инвеститора да ипак допру до тадашњег премијера Коштунице, теш-

„ Стаматовић је захвалио и свима који су помогли изградњу гондоле, што је једно од највећих улагања у туризам у Србији „

ко да би Ски-центар Торник и до данас био обновљен. Истим путем, преко контаката овдашњих привредника успели смо да пребродимо бирократско чистиште и да „откочимо“ инвестиције. Али сада смо морали да уверимо и председника Републике да је наш пројекат од општег интереса! Захвални смо му што је схватио да је ово свеопште добро и што смо уз одређене препреке успели да пројекат приведемо крају током последњих годину дана, те да добијемо неопходну грађевинску, а затим и употребну дозволу, извршимо технички пријем гондолу коначно пустимо у рад.

Стаматовић је на крају свог обраћања истакао да је за грађане важно да се изврши децентрализација, као и да се уведу платни разреди. То би Србију оживело. Цитирајући мудрост земљака, песника Љубивоја Ршумовића који је записао – „Ми у градовима од деце правимо кућне љубимце, а на селу расту мали људи“ – председник општине Чајетина је подсетио да се кроз ту поруку види да је из малих средина потекло мноштво великих људи, а захваљујући њиховим идејама и наша гондола почиње са радом.

Поносни на успех

Председник Србије Александар Вучић рекао је да се радује сваком успеху који доноси добробит држави и њеним грађанима.

– Не занима ме ни најмање ко је на власти, дошао сам да честитам јер је урађена велика ствар за земљу. Дошао сам овде да као председник Републике Србије подржим овако важан пројекат и да кажем колико се радујем сваком успеху који доноси добро нашим грађанима и држави. И ја сам поносан на ову гондолу, а помоћи ћемо колико год будемо могли, помоћи ћемо и око почетне ста-

„ И ја сам поносан на ову гондолу, а помоћи ћемо колико год будемо могли, рекао је Александар Вучић „

нице и неких других ствари. Не занима ме ко је урадио пројекат или ко је на власти, дошао сам да честитам онима који су то урадили, јер су учинили велику ствар не само за Златибор, већ и за читаву Србију. Мислим да добра држава тако мора да функциони-

ше. Желим да кажем да, осим пута до Пожеге који ће бити готов до краја године што много значи, Стаматовићу није било потребно више од једног разговора да ме, како сам каже, истински убеди у неопходност завршетка градње гондоле и добијања свих неопходних дозвола. Нема сумње да ћемо изградити и обилазницу око Златибора, пут за Поникве, па да видимо како и на који

начин после изградње пута до Пожеге да идемо са брзом саобраћајницом ка Ужицу са краком према Котроману и Вишеграду, као и да сагледамо на који начин Златибор да приближимо престоници и свим осталим урбаним центрима широм земље. Важно је да

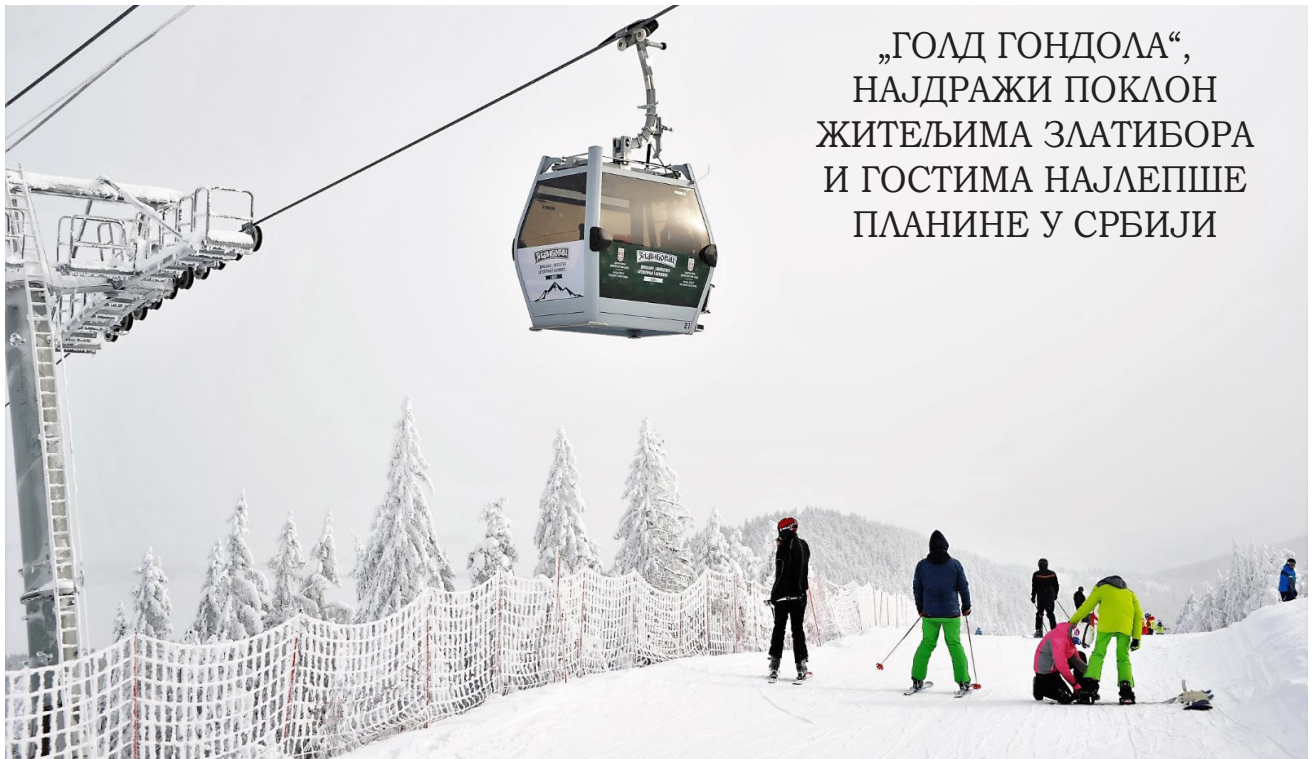
споменемо и друге успехе, као што је завршетак секундарног гасовода, али и осталог што ће људима на Златибору донети бољи живот. Имаћемо велику утакмицу између Златибора и Врњачке бање око посете туриста, а она ће се и наставити. Желим да вам обећам да ћемо увек бити уз вас, као што сте ви уз Србију, без обзира ко је на власти. Честитам господину Стаматовићу и свим житељима Златибора и околине. Живела Србија! – изјавио је председник Вучић.

Подпредседник француске компаније ПОМА Кристијан Бувије рекао је да му је задовољство што присуствује отварању и захвалио свима.

– Част ми је што је и опрема француске компаније овде, а задовољство што сам био један од учесника на овом пројекту. „Златна гондола“ је данас најдужа гондола на свету – закључио је господин Бувије с усхићењем.

Изградња гондоле коштала је 13 милиона евра, а општина Чајетина је обезбедила новац из сопствених средстава. То је најдужа панорамска гондола која се протеже чак девет километара, са капацитетом од 600 путника на сат, са 55 кабина од по десет места.

Предвиђања су да се инвестиција у гондолу врати кроз десет година, када се очекује да Златибор постане најпосећеније туристичко одређиште у Србији и целом региону с најмање милион посетилаца и 10 милиона ноћења годишње. ■

„ГОЛД ГОНДОЛА“,
НАЈДРАЖИ ПОКЛОН
ЖИТЕЉИМА ЗЛАТИБОРА
И ГОСТИМА НАЈЛЕПШЕ
ПЛАНИНЕ У СРБИЈИ

Прва пловидба небом

Дуго очекивана атракција златиборска гондола коначно је почела са радом у понедељак, 11. јануара 2021. године и превезла прве радозналце. Од раних јутарњих часова стрпљиви путници, скупа с већим бројем новинарских екипа које су откриле прилику за ексклузивну причу, чекали су тренутак да у кабини „Голд гондоле“ преко Рибничког језера крену ка врху Торника.

Током свих ових дана владало је невиђено интересовање, што је у неку руку оправдало, па чак и премашило и најслађа очекивања. Већ првог дана је за само четири сата рада гондоле

У кабини „Голд гондоле“ Милан је запросио своју принцезу Бојану

продато око хиљаду двеста карата. Данима након тога с продајом карата се престајало пре краја радног времена, јер је број путника премашио планирани дневни капацитет, добрим делом умањен због поштовања епидемиолошких мера. Кабине су предвиђене за највише 10 путника, или 600 путника на

сат, а због већ поменутих епидемиолошких мера капацитет кабина је морао бити смањен на само 4 путника по кабини, и 240 превезених на сат.

Одмах након отварања уследило је велико интересовање па је се број продатих карата кретао између 1.200 радним данима и 1.500 викендом, да

би до закључења овог текста укупан број износио 20.000.

Руководство ЈП „Голд гондола Златибор“ и општине Чајетина нису заборавили ни оне мештани који су својим ангажовањем током златиборске мобе дали допринос остварењу овог сна. За њих је обезбеђен трајни попуст, а у неколико

наврата су имали могућност да се возе и бесплатно, када је ову привилегију искористило неколико хиљада мештана општине Чајетина.

Гондола није јездила небом само два дана од почетка пуштања у рад и то један дан због свечаног отварања, а други услед јаког ветра од преко

Милош Глишовић купио прву карту за гондолу

Као рођени Златиборац, колекционар и љубитељ оваквих врста превоза имао сам велику жељу да будем купац прве карте најдуже гондоле на свету. И поред бесплатних карата за нас, становнике Општине Чајетина, ја сам за успомену купио прву карту.

Породична фирма Радионица КРУГ у којој радим бави се промоцијом планине Златибор дуже од две деценије. Зато сам сигуран да ће златиборска гондола пуно значити за промоцију наше планине.

На прву вожњу дошао сам са породицом и пријатељима. Уживали смо у пријатној вожњи и погледу из друге, до сад непознате перспективе којом доминирају снежни предели којима смо до јуче само пешачили... а некима и пливали.

Иначе на Јутјуб каналу www.youtube.com/zlatiborrs налази се први видео запис вожње златиборском гондолом, који је на својим каналима поделио и произвођач гондола, француска Пома.

20м/с кад је процењено да услови не задовољавају безбедносни минимум.

Није било медија у којем тих дана није била објављена вест о отварању златиборске гондоле. Све највеће телевизијске и новинске куће пренеле су ексклузивну причу са лица места, а број пратилаца на друштвеним мрежама се вишеструко увећао чим су кренули прве објаве снимака и слика из кабина.

Ова по свему јединствена атракција у нашој земљи инспирисала је младе романтичне витезове да запресе своје принцезе управо у кабини „Голд гондоле“, као што је урадио и Милан Цветковић запросивши љубљену Бојану Ђорђевић.

ДРУГИ ПИШУ... ПОЛИТИКА

ЗАНИМЉИВА СРБИЈА

Поглед из кабине најдуже гондоле на свету

„Политикини” репортери у возњи новом панорамском жичаром: путовање од центра Златибора до врха Торника укупно траје 25 минута

Цео пространи Златибор туристима се отворио као на длану. Прорадила је златиборска „Голд гондола”, највећа инвестиција нашег туризма (општина Чајетина је 13 милиона евра уложила у овај капитални пројекат), из чијих кабина поглед сеже пределима најпосећеније планине Србије.

Тек сада се, у возњи овом панорамском жичаром, схвата често помињано објашњење домаћи-

на да Златибор није само онај преизграђени центар и да се на само који минут одатле налазе прелепи простори ненарушени природе.

Грађена четири године

А „Голд гондола”, упорно грађена четири године, посебна је и у светским оквирима: са својих девет километара жице најдужа је једно-

жична на свету. Испред кинеске „Тјенмен шан” (7,4 километра), на чијој траси је сниман филм „Аватар”.

Опрема златиборске гондоле (као и стручни надзор) дело је реномиране француске компаније „Помагалски”, а градња стубова, станица и свега другог вредан је подухват конзорцију-

ма српских фирми МПП „Јединство”, „Амига”, „Елкомс” и „Хидромонтажа”.

Ваљало је, дакле, уживати у погледу из кабина „Голд гондоле” на пространства Златибора, снегом прекривена ових дана. У недељу, трећи дан по свечаном отварању гондоле,

Карта за одрасле 1.000 динара

Возна карта до Торника и назад за одрасле стаје 1.000 динара, за децу 550 (најмлађа не плаћају) и све су с бар-кодом који се поставља у читач на улазу у полазну станицу.

дошли смо да се први пут возимо овом панорамском жичаром. Што раније ујутро, да бисмо избегли гужву и редове који, због великог интересовања туриста, прате ове вожње откако су кренуле.

Али редови људи били су и у девет сати изјутра на полазној станици гондоле у центру Златибора. Мада су кабине само пристизале (свака два-три минута по једна) и путници одмах улазили у њих винувши се у небо ка највишем златиборском врху, није то тако брзо одмицало. Након полусатног чекања – у дневном шпицу, кажу, последњих дана распуста овде се у реду чекало и по сат-два – укрцали смо се у прву слободну кабину.

– Интересовање путника на почетку рада је велико, овако је сваки дан. Гости су углавном са стране, Београђани, Новосађани и други. Током дана 54 кабине су у погону, непрекидно возе – кажу нам овде радници ЈП „Голд гондола Златибор“, који надгледају да све протекне безбедно и у најбољем реду. У свакој кабини сада се вози по четворо-петоро (мада су предвиђене за десеторо), због ове епидемиолошке ситуације.

Врата се аутоматски затварају и креће вожња, удобна и лагодна. Прво изнад хотела „Торник“, јединог с пет звездица на Златибору, па преко фудбалских терена и оближње магистрале. Онда наилази златиборска фар-

ДРУГИ ПИШУ... ПОЛИТИКЛ

Последњих дана зимског распуста у реду се чекало и по сат времена

ма и пред њом краве: снег је свуда, а оне у рано јутро напољу. Путују кабине жичом даље преко пропланака, одмичу од урбаног центра планине у ненарушену природу, кроз просторе ливада и четинара.

Након петнаестак минута те ваздушне вожње, наилази међустаница гондоле код Рибничког језера. На њој је могуће изаћи и ући, коме је до шетње по овим лепотама. Али Рибничко језеро је ових дана под снегом, налик каквој пространој белој плочи.

Одатле следи успон гондоле ка врху Торника, поред Рибнице, села у коме се још пре једног века рађао златиборски туризам. Кабинама с десне стране остаје подножје скијалишта „Торник“ (где је полазна станица шестоседне ски-жичаре), а затим гондола прелази изнад једне прометне стазе низ коју се скијаши спуштају. Ту је већ сасвим близу крајња станица гондоле на највишем врху, где

Туристички искорак

Александар Костић из Новог Сада овде је дошао гондолом са своје четворо деце.

– Задовољни смо, ова панорамска жичара заиста је туристички искорак. Тек је отворена, па је велико интересовање људи. Ипак све добро функционише, особље је предусретљиво, а организација беспрекорна. Златибор је неупоредиво лепши из висине. Подручје Торника је онај прави Златибор, надамо се да ће гондола допринети да и овде буде више нових садржаја, туристима потребних – рекао је Александар за „Магазин“ чији је редовни читалац.

се завршава путовање од центра Златибора које укупно траје 25 минута.

Скијашки рај је на Торнику, обиље сунца и безмало пола метра снега. Одмах поред крајње станице гондоле је скијашка „плава стаза“, низ коју се скијаши спуштају готово три километра до полазне тачке шестоседа. Скије на ноге по излазу из кабине панорамске жичаре, па одмах низ стазу.

Овде смо поразговарали и с појединим путницима гондоле. Сви они носе лепе утиске: одушевљени

су вожњом, модерним превозом, изузетним призорима, откривањем мало познатих предела Златибора.

Код крајње станице гондоле био је и Петар Грабеж, из Новог Сада, председник удружења „Фул контрол бајк“ које се бави екстремним бициклизмом:

– Већ осам година на Торнику организујемо наша такмичења у бицикличком спусту. Први пут смо правили и трку по снегу, она ће постати традиција. Прорадила је сада гондола, бицикли стају у њене кабине, а то значај-

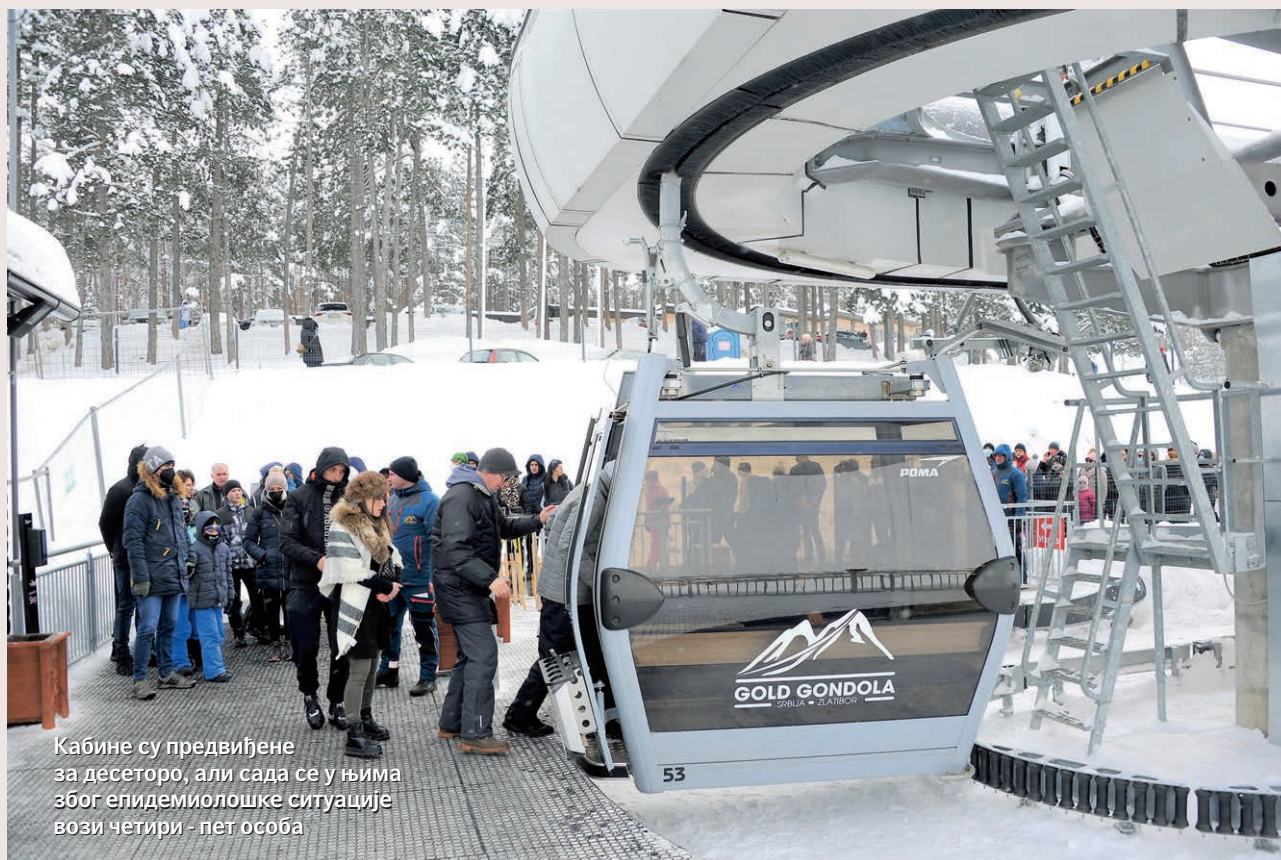
но олакшава наше активности овде. Ширићемо стазе дуж њене трасе, добијамо нове услове за развој бициклизма. А поглед из кабина гондоле је невероватан, речима не може да се опише. Треба га доживети.

Вајда за све

На самом врху Торника туристи обавезно предахну у неком од кафеа, с тим што је локал под именом „К-2“ овде једини ове зиме стално радио. Препун је гостију, нуди се ту пиће и храна, а кад је сунчан дан могуће је уживање у снежном амбијенту на кафанској тераси, где су столице и лежальке. По речима власника кафеа Марка Ристовског, знатно се повећао број гостију откада је гондола почела да вози.

– Не само што је атракција, сви имамо вајде од златиборске гондоле – сумира Ристовски, активан у туризму овог краја.

Бранко Пејовић

Кабине су предвиђене за десеторо, али сада се у њима због епидемиолошке ситуације вози четири - пет особа

Прво изнад хотела „Торник”, па преко фудбалских терена и магистрале, па изнад фарми крва...

Фотографије
Слободан Јовичић

ПОСЕТА АМБАСАДОРА ФРАНЦУСКЕ МЛЕКАРИ „НАША ЗЛАТКА“ И „ЗЛАТИБОРЦУ“

Пријатељи су увек добродошли

Ошваране „Голд тондоле“, најдуже на свећу, коју је конструисала француска компанија ПОМА, остале урезано у наше усјомене усред дивних пејзажа прекривених снејом.

Хвала јосјодину Милану Сјамашовићу, председнику Ошшине Чајетине на јозиву. Као и приликом друћих јосећа по Србији, био сам импресиониран и дирнут шилом добродошлицом коју смо доживели и од јредјавника „Еко аграра“, и у компанији „Златибор“.

рац“: шолка љубазности и великодушности шешко се зашиче било иде друје! Захваљујем и Слађани Новаковић за њене активности, јер ујравно јосредсјвом њеној Удружења „Ја волим Француску“, које је и настјало збој даљеј развијања одувек добрих француско-српских односа, у прилици смо да боље јознајемо вашу дивну земљу и њене срдачне жиље, изјавила је њејова екселенција Жан Луј Фалкони, амбасадор Републике Француске у Србији након јосеће Златибору.

Дошавши да увелича отварање „Голд тондоле“ Златибор“, његова екселенција амбасадор Републике Француске Жан Луј Фалкони са својим сарадницима изразио је жељу да упозна привредни потенцијал општине Чајетина. Том приликом, Привредно друштво за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр“ било је домаћин делегацији Француске амбасаде и председници Удружења „Ја волим Француску“.

Представљајући Млекару „Наша Златка“, директор Златиборског еко аграра са сарадницима разговарао је о повезивању и могућој сарадњи наших стратешких подухвата које предузимамо у аграру са сличним пројектима у Француској. Након одласка француских пријатеља, он је рекао да је њихова посета Млекари оставила изузетан утисак, јер је домаћинским приступом и обиласком Млекаре указано на досадашње резултате и будуће планове. Његова екселенција и чланови делегације, као и госпођа Новаковић, председница Удружења „Ја волим Француску“, имали су само речи хвале за досадашњи рад и визију нашег привредног друштва које ће и у будућем периоду већи део активности усмеравати у развој Млекаре „Наша Златка“ којом управља. Снажан утисак на госте оставила је чињеница да поседујемо Жиг гаранције „Добро са Златибора“, којим смо, као одговорна локална самоуправа, допринели заштити овдашњих аутохтоних производа, заправо створили услове за

Снажан утисак на јосеће оставила је чињеница да поседујемо Жиг гаранције „Добро са Златибора“

посебан наступ и на нашем, и на иностраном тржишту.

Директор „Златиборског еко аграра“ изразио је захвалност компанији „Златиборац“ која је такође била у програму посете амбасадора Француске привредним потенцијалима општине Чајетина. Домаћинским приступом, компанија „Златиборац“ је показала висок степен сарадње са локалном самоуправом, како ранијих година, тако и

овим приликом. Њихов концепт обиласка и представљања компаније још једном је указао на чињеницу да је постојање оваквог гиганта важно за развој и самог места, и читаве државе.

– Морам ову посету делегације Амбасаде Француске да издовојим као посебну, јер величина те земље и снага њене нације у области аграра за нас представљају изванредан подстрек, путоказ како се треба од-

носити према својим ресурсима као окосници одрживости и развоја једне земље. Свакако, посета француске делегације представља збиља значајан вид подршке нашим досадашњим и будућим деловањима у овој области. Настојаћемо да здравим, визионарским погледом садашњим генерацијама створимо, а оним будућим оставимо развијене пољопривредне потенцијале општине Чајетина. ■

АМБАСАДОРИ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ И ЕГИПТА НА ЗЛАТИБОРУ

И туризам спаја народе и државе

Поводом отварања „Голд гондоле“ на Златибору, која повезује центар Златибора са планинским врхом Торник и представља најдужу гондолу тог типа на свету, у посети Златибору боравили су амбасадори Египта и Чешке Републике у Београду.

Поред вожње гондолом, они су боравили и на ски-центру Торник, а Туристичка организација Златибор је организовала излете до Стопића пећине и Гостиљских водопада.

– Србија поседује изврсне потенцијале за зимски туризам и веома је храбро наставити улагања у овим временима пандемије. Време које нам долази потраживаће нове идеје за опоравак свих грана привреде, а посебно туризма, и зато бисмо требали заједно размат-

рати нове моделе додатно ангажовања у овом сектору – рекао је господин Кухта коме је током обиласка Стопића пећине предочен и удео чешких спелеолога, који су једини успели

да истраже пећину од улаза до понора трнавског потока, по чијим је нацртима из осамдесетих година настављено даље истраживање и уређење овог спелеолошког бисера.

– Египат и Србија имају традиционално искрене и пријатељске односе, а прошле године је први пут учествовао на сајму туризма као држава партнер и наставиће да остварује амбициозне планове кад је реч о експанзији туризма. Срећан сам што смо успели да пренесемо важну поруку да Србију од мора авионом дели готово исто време колико до скијања на Златибору аутомобилом – изјавила је његова екселенција Алгувејли, амбасадор Египта у Србији, мислећи при том на остварену комуникацију и предлог сарадње египатских инвеститора с општином Чајетина у области здравственог туризма која укључује центар Чиготу и сличне специјализоване велнес центре на Синају. ■

ПОСЕТА ЗЛАТИБОРУ И ОВЕ ЗИМЕ ОДЛИЧНА

Успех, упркос свему

О најважнијем периоду овогодишње сезоне говори Владимир Живановић, директор Туристичке организације Златибор

Пандемија новог, модификованог соја вируса спустила је рампе не само на државним, већ и на локалним границама, што је оставило катастрофалне последице по туризам, а некад заклете светске путнике уместо лутања светом упутила у самоизолацију. Али, да ли је заиста све тако? Одговоре на ова питања понудио је Владимир Живановић, директор Туристичке организације Златибор.

Златибор је и у овој неповољној здравственој ситуацији потврдио свој висок туристички углед, отпорност у изазовима и водеће место у домаћем туризму. Успели смо да на уобичајеном нивоу организујемо све што је било неопходно гостима поштујући прописане епидемиолошке мере. Туристи су нам узвратили завидним интересовањем и одличном посетом, Златибор их је масовно привукао и без организовања традиционалног славља на Краљевом тргу. Тако је у дане новогодишњих празника посећеност била истоветна као и прошлогодишња, што је с обзиром на околности вредан успех. Добра посета бележи се и у јануару, по бројкама је као она

„Голд ѓондола“ ће донети значајан туристички искорак Златибора, њо нивоу услуга и посећености приближити га најразвијеним европским и светским центрима

од прошле године. Дневно је на Златибору било и по тридесетак хиљада туриста, а у највећем броју домаћих. Сви су се лепо провели и одморили, а њихова здравствена безбедност била је на првом месту свих туристичких и угоститељских прегалаца.

Организован дочек Нове године на платоу Краљевог трга с традицијом изузетних концерата и других програма, већ је деценијама наш, златиборски бренд,

манифестација која привлачи хиљаде посетилаца.

Ове године, због препорука Владе Србије и Кризног штаба у циљу спречавања ширења епидемије изазване вирусом ковид 19, нисмо организовали дочек. Изостали су и концерти, али не и раскошан ватромет на небу изнад обновљеног језера. Урадили смо тако с обзиром да поштујемо прописе и мере надлежних органа. Безбедност туриста и мештана нам је, као што

рекох, била на првом месту, па се и локална самоуправа понашала крајње одговорно.

Гости одушевљени гондолом

Исход тога, мудар и једини, био је дочек Нове године без концерата. Гости се нису жалили, они који су тада изашли на Краљев трг били су у могућност да виде ватромет и прошетају око сређеног и осветљеног језера, или уређеним пешачким стазама поред трга. Реакције на „Голд гондолу“ су више него позитивне, а интересовање изузетно што се видело већ првих дана по броју оних који су је користили. Гости су одушевљени том иновацијом у нашој понуди јер привлачи их ова јединствена атракција, капитални пројекат нашег туризма и понос општине Чајетина која је у њега уложила око тринаест милиона евра и све изазове пребродила да га заврши у задатом року. Одмах након што је почео рад ове панорамске жицаре, најдуже под капом небеском, људи су похрилли на вожњу до Торника и натраг.

Настале су гужве на почетној станици у центру Златибора, а у дневном шпицу се чекало и

по сат-два у редовима на улазак у кабину гондоле. Ипак, сви су стигли на ред, и с нескривеним задовољством из птичје перспективе посматрали лепоте најпосећеније планине наше земље. Погодност је то што су за житеље наше општине биле омогућене бесплатне вожње. Ми смо предвиђали да ће „Голд гондола“ донети значајан туристички искорак Златибору, да ће га по нивоу и посећености приближити развијеним европским центрима. Почетак на том путу је добар, одличан, популарност наше модерне панорамске жичаре изузетна, а призори које видимо из њених кабина атрактивни, и за домаће, и за стране туристе. Зато сам сигуран да ће „Голд гондола“ у годинама пред нама остварити оно што од ње очекујемо и допринети још већој посећености Златибора и целог региона, каже Владимир Живановић.

Сматрам да је подухватом уређења трга и језера начињен пун погодак. Гости хвале нови изглед центра планине, мноштво фотографија обновљеног тог простора објављених на друштвеним мрежама указује на повољан став туриста о овој инвестицији. Мишљења сам да је комплетна реконструкција одличан потез, дугорочно користан за туризам Златибора, и најпосећенијег локалитета који је добио потпуно савремени изглед. Општинска управа са јавним предузећима максимално је искористила период нешто мање посете услед пандемије опас-

ног вируса и квалитетно извела све те обимне радове реконструкције Краљевог трга, летње позорнице и језера. Преуређено је и шеталиште и опремљено потребним трговачким и угоститељским радњама. Наши локални произвођачи и трговци добили су сада на врло прометном месту нове модерне објекте, не трафике, за продају својих производа, као и могућност да се

Дрући део распушта, током јануара, на нашој дестинацији забележена одлична посећеност

још боље промовишу и представе гостима из земље и света.

На посећеност је утицало и померање распуста што нам је донело и један краћи период без гостију. Подсећам да је распуст почео 20. децембра и трајао до 18. јануара, тако да првих десет дана на Златибору није било много гостију. Сви су чекали новогодишње празнике за путовање, тако да смо сви ми,

фактички, као туристичко одређиште изгубили тих десет дана. Али опет морамо да будемо свесни специфичних околности у којима се одвија ова туристичка сезона, свих проблема са којим се сусрећу посетиоци, издаваоци смештаја, или угоститељи. Морамо да схватимо да је, без обзира на важне економске потребе, безбедност мештана и туриста у оваквим околностима нај-

порукама. Сви су се понашали крајње одговорно и поштовали мере, па је све и протекло у најбољем реду. Локална самоуправа исказала се као прави пример поштовања свих мера, а истовремено и потреба мештана и туриста, што су за њом следили и сви остали златиборски чиниоци развоја привреде и туризма.

Отказани су дочек Нове године на Краљевом тргу и традиционални дочек Српске нове године по старом календару код цркве у Јабланици. Не одржавају се ни „Прштујада“, манифестације у нашем Културном центру, представе и биоскопске пројекције, није одржан ни дечји Божићни турнир у фудбалу... Наравно, све ћемо то поново организовати када се околности нормализују, кад дође време поново ће оживети ове вредности Златибора.

Туристичка организација Златибор се већ дужи низ година истиче по промотивним и маркетиншким активностима, оне су свакако допринеле све већем броју гостију ове планине. Наставићемо и у наредном периоду, пред нама је још јача промоција златиборске туристичке понуде на друштвеним мрежама и на интернет порталима. Поред домаћег, бићемо присутни и на иностраном тржишту, а у преговорима смо с неколико страних организатора путовања који ће средином године доћи на Златибор, а све у циљу још боље светске промоције најпосећеније планине Србије. ■

важнија. Све је ипак поправио други део распуста, током јануара, када је на нашој дестинацији забележена одлична посећеност. Кад сведемо учинак, посетом и резултатима ипак можемо да будемо задовољни.

„Он лајн“ промоције

Посебну пажњу, већ сам о томе говорио, посветили смо здравственим мерама и пре-

У свој возни парк КЈП „Златибор“ уврстило је два лака доставна возила на електрични погон

КОМУНАЛЦИ У АКЦИЈИ

Чист Златибор, чисто срце

Најпречи посао комуналних служби Општине Чајетина је да олакшају живот мештанима и улепшају боравак гостима, а у томе им сви могу помоћи

Највише посла у овом периоду године има Зимска служба

Нову пословну годину КЈП „Златибор“ из Чајетине започело је активностима које су уобичајене за овај период. Током јануара, посебно у време новогодишњих и божићних празника када је на Златибору боравио велики број туриста, обим посла у Служби чистоће био је изразито повећан. Како би се у жеку сезоне обезбедило благовремено одвожење отпада са територије насељеног места Чајетина и Златибор, радници ове комуналне службе радили су

одређеним данима у две смене. Њихово деловање зависило је од Службе зимског одржавања која је обезбеђивала приступ контејнерима не само у насељеним местима Чајетина и Златибор, већ и у сеоским месним заједницама. У појединим засеоцима, где посао чишћења путева није поверен овом предузећу, било је кашњења у пражњењу контејнера, па се мештанима тих села захваљују на стрпљењу и разумевању.

Заједничка мука

Рад су им ометали непрописно паркирани аутомобили, посебно у уским улицама, па возила зимске службе, а самим тим и ауто-смећаре, нису могла приступити контејнерима. Стога апелују на суграђане да дају допринос тиме што ће аутомобиле уклонити са улица како би биле очишћене и проходне за несметано одвијање саобраћаја, али и с тротара, чиме ће омогућити безбедно кретање пешака.

Због повећаног броја запаљених контејнера скрећу пажњу суграђанима да пре одлагања добро провере да ли су, и у којој

ЕКОЛОГИЈА

Још два рециклажна
острва

Поред првог рециклажног острва које се налази наспрам одмаралишта „Дунав“, КЈП „Златибор“ је ставило у функцију још два. Друго се налази иза жуте зграде у Тржном центру, недалеко од одмаралишта „Нарцис“, а треће код малог кружног тока на Златибору, у близини нових локала на Краљевом тргу. Сва три рециклажна острва поседују контејнере за суви и мокри отпад и корисницима су доступна 24 сата.

Усвајањем Локалног плана управљања отпадом на територији општине Чајетина, КЈП „Златибор“ је предузело низ мера које би требало да обезбеде бољу селекцију и већи број рециклажних места. Управо једна од мера је и изградња рециклажних острва, која су сабирна места за селективно одлагање различитих врста комуналног отпада. То представља један од савременијих начина руковања отпадом, напредак у заштити животне средине, и искорак у квалитету пружања услуга изношења и депоновања.

У плану је да се сав отпад у Чајетини и на Златибору раздваја на месту настанка на суви и мокри. Стога КЈП „Златибор“ током ове године планира изградњу рециклажног дворишта у непосредној близини Златибора, чиме би се, уз увођење канти за суви и мокри отпад у домаћинствима и још неколико таквих одлагалишта, стекли услови за покретање примарне селекције.

мери охладиле пепео. Јер у прошлом периоду горело је шест контејнера који су у целости уништени, те најубазније моле кориснике да се одвикну те лоше навике. Такође, оно што Служби комуналних послова прави проблем је неодговарајуће коришћење контејнера, односно не затварање поклопаца на посудама. Услед падавина то доводи до натапања отпада, што повећава његову тежину и прави додатни, а сасвим беспотребан трошак за локалну самоуправу. У прошлој години КЈП „Златибор“ набавило је три нове ауто-смећаре које су знатно олакшале посао речене службе. Захваљујући томе, али и набавци нових контејнера, зимска туристичка сезона је дочекана спремније него икада до сада.

Бела напаст

Највише посла у овом периоду године има Зимска служба која ће бизи у стању приправности до 15. априла, па и дуже, у зависности од временских прилика и неприлика. Период за нама обележиле су обилне снежне падавине, ниске темпе-

ратуре и јак ветар који је стварао снежне наносе на подручју сеоских месних заједница. Екипе Зимске службе КЈП „Златибор“ на рашчишћавању критичних деоница радиле су и током ноћи, а највише посла било је на потезу Златибор-Рудине-Алин

Поток, Златибор-Око-Бранешци, и на путним правцима који воде ка Гостиљу и Рожанству. Силовито јак ветар изнова је стварао наносе смањујући видљивост, али то није изненадило наше раднике који су у сваком моменту били спремни да

адекватно и благовремено одреагују, и сви путне правце одрже проходним. Подсећамо и да су Планом који је усвојен од стране надлежних општинских органа досадашњим путним правцима придодата четири нова: потез Сушица-Трипкова-Бранешци, правац за Кобиљу главу и Смиљанске закосе. Од 1. јануара ово предузеће задужено је и за чишћење Чајетине, Криве Рече и Мачката. Редовне послове на терену прате ситни кварови, али се одмах отклањају захваљујући брзој интервенцији механичара. Иначе, на залихама има довољно агрегата за посипање путева (а еч је о калцијум-хлориду и натријум-хлориду).

КЈП „Златибор“ наставља са обнављањем механизације, па је средином јануара возни парк појачан са ауто-чистилицом и два лака доставна возила на електрични погон. То је само почетак реализације плана набавке нове опреме за све службе које послују у оквиру предузећа, за шта је фирма за ову годину определила око 120 милиона динара. ■

Од средине јануара на располагању је и ауто-чистилица

Са намером да унапреди одржавање комуналне хигијене КЈП „Златибор“ је свој возни парк обновило са још једном новом машином. Ради се о софистицираној чистилицы швајцарске производње, намењеној за чишћење саобраћајница и пешачких зона, вредности 8.238.000 динара без ПДВ-а. Мултифункционалност ове савремене машине омогућиће висок степен искоришћености и њено ангажовање на уклањању ризле, прашине и других нечистоћа са урбаних површина.

УТШ ЧАЈЕТИНА: ОДРЖАН САСТАНАК
ПОВОДОМ УПИСА УЧЕНИКА

Школовање за будућност Златибора

Угоститељско-туристичкој школи у Чајетини 15. јануара одржан је састанак са сарадницима поводом плана уписа за школску 2021/2022. годину. Према Закону, план уписа донет је раније, на седницама наставничког већа, а поменути састанак је преко такозване ZOOM апликације био доступан и за представнике туристичке привреде Златибора, чланове локалне самоуправе, Националне службе запошљавања, Министарства просвете и Регионалне привредне коморе из Ужице.

– Ја бих истакла пре свега пет хотела са којима сарађујемо преко дуалног образовања, с обзиром да ћемо трећу годину узастопно уписати и одељења куvara и конобара по том моделу. Ту су хотели „Палисад“, „Мона“, „СБ Чигота“ и „Централ Ин“, као и посластичарница „Феникс“. С нама су били и представници „Студентског одмаралишта“, „Дино парка“ и хотела „Горник“, а спремност за сарадњу исказао је и хотел „Букег“ – изјавила је директорка школе Вишња Смиљанић.

Вишња Смиљанић

Школа има у плану да упише 120 ученика у четири одељења, од чега на смер туристичко-хотелијерских техничара 30, кулинарских техничара такође толико, а у комбинована одељења од по 15 ученика и за профиле куvara и конобара. Уз то, за образовни профил комерцијалисте из области економије, права и администрације планира се одељење од 30 полазника.

– Имали смо смернице којим смо се руководили, а доставило нам их је ресорно Министарство. Један од услова био је актуелан број ученика осмог разреда основних школа на подручју општине. Тренут-

но имамо 131 ученика у три основне школе – „Димитрије Туповић“, „Миливоје Боровић“ и „Саво Јовановић“ са својим издвојеним одељењима. То је за 17 ученика више него прошле године.

Када је реч о двогодишњој пракси дуалног образовања, школа има склопљене уговоре са послодавцима, а друга врста уговора склапа се између послодавца и ученика, односно њихових родитеља или законских старатеља.

– Ученици су у обавези да практичну наставу изводе једном седмично, некада је то такозвана блок-настава која траје више дана, а ту је и феријална

пракса која се изводи током летњег распуста. Добијају новчану накнаду која је више симболичан знак односа на релацији послодавац – ученик. Та сарадња је одлична и препоручила бих је свим ученицима који су заинтересовани за те образовне профиле, што значи да 15 њих који су се определили за профил конобара и толико њих који су на куварском смеру, по завршетку школовања могу имати загарантован посао управо у тим елитним хотелима на Златибору са којима имамо сарадњу.

Од почетка другог полугодия школа се вратила комбинованом моделу наставе који се користио од 1. септембра, по којем се свако одељење веће од 16 ученика дели на две групе – једна током седмице прати такозвану онлајн наставу, а друга је у учионицама. У време ванредног стања изазваног пандемијом непознатог вируса наша школа је успешно спроводила наставу преко сопствене Интернет платформе, а током зимског распуста наставници су прошли обуку за Google учионицу. ■

ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА ИМУНИЗАЦИЈУ ИЗНАД ОЧЕКИВАЊА

У првој недељи вакцинисано 550 суграђана

Гордана Бојовић

За житеље општине Чајетина вакцинациони пункт је успостављен у просторијама Дома здравља. Од 25. Јануара по инструкцијама добијеним од Министарства, пријављивање је могуће само путем е-управе или позивањем кол центра на број телефона 0800 222 334 у времену од 8 до 20 часова. Ради што боље обавештениости суграђана, у сарадњи са општинском оформљен је и локални кол центар.

– Вакцинацију смо почели 20. јануара. Одзив је неочекивано добар, па смо до сада вакцинисали 550 наших суграђана. Фајзерову вакцину примили су здравствени радни-

ци, али више доза од тога нам није стизало. Сви остали вакцинисани су Синофарм, или такозваном Кинеском вакцином, једином коју за сада имамо на располагању. Пријава је могућа телефоном и електронском поштом преко интернета. Могу да кажем да су

грађани добро обавештени на који начин треба да дођу на вакцинисање и како да се понашају – рекла је др Гордана Бојовић, начелница опште службе Дома здравља.

Након вакцинације, грађани добијају и термин за ревакцинацију, као и потврду коју су вакцину примили и када. У самој декларацији вакцине пише да се не препоручује деци и младима до 18 година, трудницама и дојиљама, док је случају хроничних болесника потпуно безбедна.

– Једино што се може очекивати након давања вакцине су црвенило и оток на месту убода, али до сада се ниједан пацијент није пожалио на такву реакцију. Може се јавити и благо повишена температура и малаксалост, али каква год реакција да се појави пацијенте саветујемо да дођу да то санирамо – закључује др Гордана Бојовић.

Велика захвалност др Бојовић и њеног тима упућена је радницима Спортског центра Чајетина који су ангажовани у кол центру и на самом улазу у вакцинациони пункт, где се попуњава сагласнот како би се убрзао процес вакцинације.

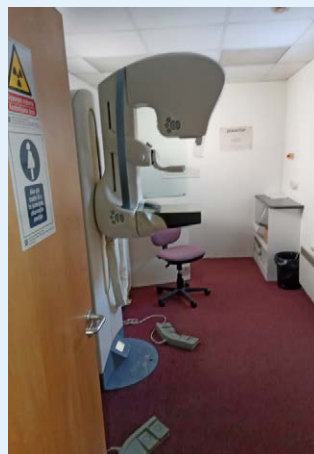
Данка Миловановић

НА ПОКРЕТНОМ ДИГИТАЛНОМ МАМОГРАФУ ПРЕГЛЕДАНО ОКО ПЕТСТО ЖЕНА

Превенција – најбољи чувар здравља

Покретни дигитални маммограф Центра за радиологију Клиничког центра Ниш, који је укључен у скрининг рака дојке, налазио се у кругу Дома здравља Чајетина у периоду од 10. до 30. јануара 2021. У прилог значају ране дијагностике у лечењу ове опаке болести говори чињеница да је сваки тумор откривен на време – излечив!

– Ове године на прегледе се одазвало око петсто жена старосне доби од 50 до 69 година, од укупно њих 2.120 (податак Института за јавно здравље Батут). Што се одзива тиче, слабији је у односу на раније прегледе обављене

у Чајетину, али с обзиром на епидемиолошку ситуацију и препоручене мере задовољни смо, иако увек може бити бољи – каже Ивица Милоше-

вић, главни техничар Центра за радиологију.

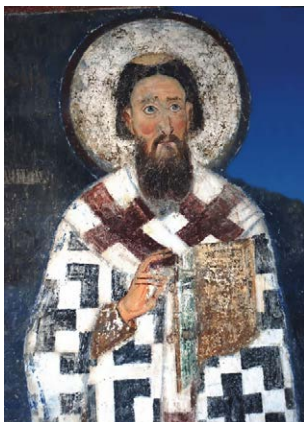
По обављеном превентивном прегледу сви пацијенти добиће извештај на кућну ад-

ресу, а они код којих резултат одступа од нормалних вредности биће упућени на даље дијагностичке прегледе. Данка Миловановић

ОВЕ ГОДИНЕ СКРОМНИЈА ПРОСЛАВА САВИНДАНА

Ломљење колача и рецитал уз „он лајн” приредбу

Овогодишње обележавање школске славе у ОШ „Димитрије Туцовић” у Чајетини обављена је нешто скромније него претходних година, а у складу с препорукама Кризног штаба и тренутном епидемиолошком ситуацијом.

Није било масовнијег окупљања ученика па је обележавање Савиндана одржано у присуству наставника и неколицине ученица, које су рецитацијама употпуниле обележавање школског празника.

– Наравно, морали смо да се прилагодимо мерама, па је прослава била скромна, док ћемо приредбу представити на

сајту школе. Од марта радимо у оваквим условима, па нам је то постало нормално, тако да смо се без већих проблема прилагодили и другачијем начину обележавања Савиндана, мада уз традиционално ломљење славског колача са свештеницима, а то пропраћено са неколико ученичких рецитала – каже помоћник директора Иван Митић.

Школа је у друго полугодисте ушла са системом рада

прилагођеним вишемесечној пракси у времену епидемије. Искуство рада у новим условима стекли су с временом, али и надаље верују да овакав начин наставе не може заменити онај уобичајени.

– Уходили смо се, али веома тешко. Старији разреди долазе сваког другог дана, часови су скраћени, а изван број часова је на телевизији. Деца су, наизменично, један дан у шко-

ли, а другог прате наставу преко телевизије. То иде од септембра, прилагодили смо се али, искрено – то није исто. Тек касније ће се видети недостатак таквог система наставе.

Иначе, сем двоје оболелих чланова наставничког већа који ће се ускоро вратити на посао, као и неколико ученика који су у изолацији, здравствена ситуација у школи оцењује се као добра. ■

НА ВОДИЦАМА СЕ ПЛИВАЛО ЗА ЧАСНИ КРСТ

У леденој води надметало се шездесетак најхрабријих из читавог региона

У нешто другачијој форми одржано је овогодишње пливање за Часни крст на Водицама. У леденој води надметало се према проценама око 60 такмичара свих старосних доби, а с обзиром да није било приредби у Ужицу, Новој Вароши и још неким оближњим градовима, Златибор је окупио учеснике из читавог региона.

– Било је током јутра мислим и 20 степени испод нуле, али дан је био топлији. Пре свега бих поздравео све учеснике пливања, с обзиром да није мала ствар запливати у оваквој води, они су јунаци. Дошли су нам људи из Ужица, Звечана, Београда, Нове Вароши, Великог Градишта... Било је људи који су прегледани, а имало је и оних који хоће да запливају на своју одговорност – каже члан савета МЗ Доброселица,

Жељко Марјановић. Према речима учесника, нема дилеме око тога шта је преважно важно за успешно извођење овог подухвата – вера.

– Сви ми долазимо овамо с вером у Бога, то је кључно, док физичка издржљивост нема ништа с тим. Мој друг Александар Мојовић и ја пливамо редовно у Чачку, већ неких осам година, али за ово Богохављање у граду није било пливања, тако да смо захвални дивним људима на Водицама што су ово организовали. Вода је, као и увек, хладна, али све је прошло у најбољем реду –

каже Александар Пауновић из Горње Трепче. Највише учесника било је из Ужица, управо захваљујући чињеници да у граду на Ђетињи није одржано богојављенско пливање. ■

За Часни крст борили се и пливчи из Ужица, Звечана, Београда, Нове Вароши, Великог Градишта...

БРАЋА ЛАЗОВИЋИ ИЗ АЛИН ПОТОКА ОСТАЛА НА СЕЛУ

Сам свој газда

Село Алин Поток удаљено је од Чајетине дванаестак километара, а до њега се стиже асфалтним путем који ће се од Рудина ка Гостиљу додатно уредити. Уз то, поред сопствене воде село је пре четири-пет година добило и воду са Змајевца, а са побољшањем инфраструктуре не само да су смањене миграције из села у град, већ има и случајева да се људи и враћају на умало запустела огеишта.

Милан Лазовић је задовољан животом у свом домаћинству у Алином Поток. Поред два сина наследника, живи са супругом Владенком и мајком Ратиславом.

Међутим, главни домаћини који воде ово домаћинство су Алекса, који има 21 годину, и Предраг коме су три више, иначе браћа која уз помоћ оца остварују завидне резултате у свом пословању. Баве се пољопривредом, а пре свега сточарством.

Од државе су добили повраћај новца за куповину новог трактора

На својој мини-фарми имају 14 крава сименталке, а уз то и 20 оваца, око којих се труди бака Ратислава. Отац Милан и мајка Владенка највише су заокупљени малинама.

Старији брат Предраг је у Чаје-

тини завршио средњу угоститељску школу. Ипак, поред посла у струци који тренутно ради на Златибору помаже и брату око пољопривреде.

– То нам је приоритет и главни извор прихода. Није лако

радити два посла истовремено. После осмочасовног рада у предузећу, чим дођем кући наставим да помажем брату. Али, уз све обавезе, стигнемо и да изађемо у провод и дружимо са пријатељима. Изјутра устајем у шест, а лежем у десет сати увече.

Малађи брат Алекса, од када је завршио школу, никада није радио на страни, тако да је он главни пољопривредник на овом газдинству. Иако је завршио за туристичког техничара, тим послом се никад није бавио. И ништа му друго не преостаје него да настави посао оца и традицију предака.

– Посао за који сам се школовао никад нисам ни тражио. Видео сам перспективу на селу и схватио да могу себи да зарадим добру плату и да ми је боље да радим за себе него за другог – објаснио је разлог те своје посвећености селу, земљи и кући.

Сточарством је почео да се

бави још од малих ногу учећи од свог оца. Већ тад се видело да воли животиње и да се бави њиховим узгојем. Највише воли послове који се обављају трактором – кошење, грабљење, балирање и остало што уз то иде.

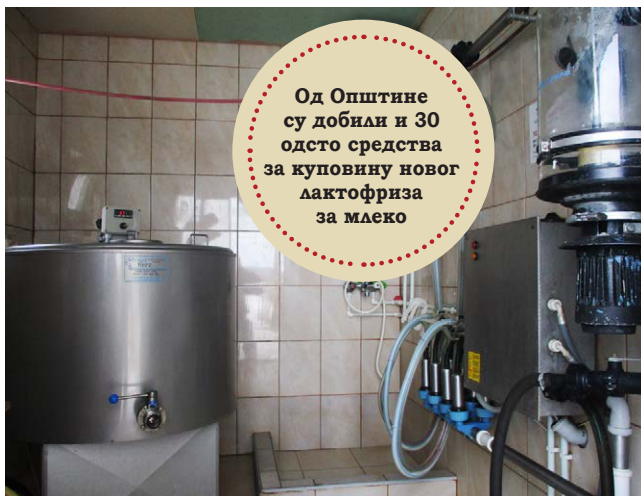
– Мој радни дан траје од седам ујутру до седам увече. Дванаест сати, а некад и дуже. Прво очистим шталу и положим стоци, па уз помоћ млековода обавим мужу. Све то урадим за сат и по. У 11 им стављам кукурузну, а око 15 сати травну силажу. Увече им дајем концетрат и сено, кад се поново обави мужа. Од 10 крава дневно се намузе 150 литара млека, а предајемо по 300 литара сваког другог дана млекари Спасојевић из Бајине Баште.

Уоброчили су сваке године да унапређују производњу. Почели су са три краве, користећи подстицаје општине Чајетина. Како се повећавао број грла, дошло је до потребе да се набави млековод. Тад су од Општине добили и 30 одсто средстава потребних за куповину новог лактофриза за млеко, док су прошле године од државе добили повраћај новца за куповину новог трактора. Лазовићи имају комплетну прикључну механизацију за самосталан рад, што је додатна мотивација за Алексу да остане на селу и бави се пољопривредом. Планира и проширење производње, првенствено повећањем сточног фонда. Сам је свој газда, али признаје да још није стекао неопходно знање. Јер, оно се стиче временом, па ће тако и Алекса стасавати све док једног дана у овом послу не надмаши свог оца.

Мирослав Весовић

На својој
мини-фарми
имају 14 крава
сименталке
и 20 оваца

Од Општине
су добили и 30
одсто средстава
за куповину новог
лактофриза
за млеко

ВЕЛИБОР И СТАНКА ДУЧИЋ ИЗ ЗАСЕОКА РИЈЕКА У ДОБРОСЕЛИЦИ

Зиму дочекају расположени, као да није ни дошла

Једино што морам да загазим опанцима у снијег, а после да их отресем пре него што уђем у кућу. Једино кад је снијег југов, залепи ми се за пресла па ми отежава чишћење - исприча нам Велибор

Узасеоку Ријека у Добро- селици још је једанаест кућа у којима неко живи, негде једно, негде двоје. Зима тако рећи није стигла, али беше хладно као да јесте. Буде изјутра тако да не можеш да изађеш на врата од хладноће. Управо у таквим условима живе Велибор и Станка Дучић.

– Према сваком годишњем добу ја се односим како захтева време. Већ од половине лета почнем да спремам дрва

за зиму. Имам своју шуму и то изнад саме куће. Малтене, дрво може само да ми слети на цјепало. Имам добре секире и моторку, не треба ми помоћ, све радим сам. Дрва сам исцјеп'o и сложио јесенас, а у шупи имам још старих дрва од прошле године, нисам стиг'o да их потрошим. И зиму дочекам расположен као да није ни дошла. Једино што морам да загазим опанцима у снијег, а после да их отресем пре него што уђем у

кућу. Једино кад је снијег југов, залепи ми се за пресла па ми отежава чишћење - исприча у једном даху Велибор.

Кад ми шта треба тада и радим

Увек се добро спреми за зиму и ништа му не фали.

– Имам све своје, здраву и органску храну: пасуљ, кромпир, купус, у пластенику парадајз и паприку, а што се тиче воћа, имам свега, само треба да се

ради. Кад ми шта треба, тад и радим. Кромпир увек копам два пута, трећи пут огрћем кад почне да бе'ара. Још у септембру сам посеко купус и ставио да се кисели. Често га „продувам“ док се не сједини са сољу. Укисели се ктајем године, увелико га кувам. Највише волим с месом. На крају препржим маст и прелијем преко купуса да „цвркне“ што боље. Уз то обавезно скувам качамак, јер ми је тако најслађе јести.

Казан за печење ракије, запремине 60 литара, купио је у Ваљеву пре двадесет година. Мали казан ал добро „баца“.

– Ово ми је најбољи казан од свих које сам до сад користио. Прошле године сам испекао 58 казана јабуке и 34 казана шљиве. То му дође око 240 литара јабукове љуте ракије, а препеченице око 280 литара. Имам и стару ракују ни сам не знам од када.

Сам је направио саонице и

„
Велибор је добар
домаћн, већ од
йоловине леџа почне
да сирема дрва
за зиму, а сам
је најравио саонице
и канџе за коња...
„

канате за коња, а гумарабу је купио у Јабланици. Лети је користи кад иде у продавницу за набавку, а зими саонице по потреби.

Једино фали продавница

– Коња сам узео још док је био ждребе од три месеца. Тoliko је добар и паметан да немам речи за њега. Слуша ме и све разуме шта му командујем. Миран је кад га запрегнем у кола, и не плаши се ни-

влаке кад се залети у ноге. Са њим обављам све послове што ми требају. Посек сам обавио још јесенас, те имам и масти и пршуте. Ништа не морам да купујем.

Велибор у свом домаћинству има све што му треба: и качару и шталу, и свиње, коња, запрегу... нема шта нема. Једино му фали продавница да купи мало кафе, шећера и брашна, кад му устреба.

Мирслав Весовић

ВЕЛИКИ ЉУДИ МАЛЕ СРБИЈЕ: МИЛАДИН ПЕЋИНАР

Човек обележен добротом

У „службеној биографији“ академика Милладина Пећинара, рођеног Златиборца, налази се попис његових важних хидротехничких објеката, као што су предратна лучна брана „Матка“ са хидроцентрале „Свети Андреја“ на Трески, затим хидроцентрале „Чечево“ крај Косовске Митровице, „Нови Пазар“ у Санџаку, „Темишница“ у Пироту, „Перуначко врело“ у Бајиној Башти и „Црни Тимок“ у Бољевцу, или водоводи у Скопљу, Тетову, Ужицу, Београду, Обреновцу, као и брану на језеру на Златибору... Превише и за два људска века, али има и преко тога!

Сваком своја стаза

Постоје барем још две наизглед мале ствари које академика Милладина Пећинара сврставају међу изузетне. Прва је то што је као тек уписан студент грађевине мобилисан у прослављени Ђачки батаљон, познатији као „1.300 каплара“, у војну јединицу састављену од још нестасалих момака, ученика и студената Краљевине Србије, која је након кратке обуке у Скопљу, у својој првој, Колубарској бици Великог рата, изгубила четиристо витешки часних и бескрајно храбрих, али неискусних бораца!

Други његов велики подвиг сачувао је од заборава песник Љубивоје Ршумовић, комшија из златиборског села Љубиша, испишујући као уредник пролог за хронику, или пре аутобиографско дело „Од Србије до Југославије“, које је академик написао и наменио потомству и радозналим земљацима. Део би ваљало цитирати:

„У жељи да помогне својим Љубишанима, а нарочито деци, саградио је у дворишту школе јавно ђачко купатило. Каптирао је извор испод Смиљанског брда, и довео воду. Уградио казане и тушеве... И, купатило је прорадио пре Другог светског рата! Рат и војске су га срушиле, али остало је сећање на тај добротинићки рад младог инжењера Милладина Пећинара.“

Ту необичну исповест довршио је 1973, у осамдесетој години живота, слутећи да му се ближи крај. И, заиста, упокојио се средином исте те године исписавши на страницама своје књиге последње ретке.

Један од 1.300 каплара

Ако би неко то да упореди с делом „Од пашњака до научењака“, за које је Михаило Пупин 1923. године добио чак и Пулицерову награду, можда би открио сличности, али би се и разочарао. Јер, амерички и светски научник нашег порекла писао је о себи, а наш и светски научник о временском исечку на саставу претпрошлог и прошлог века, и страдању које му је било суђено на путу од Краљевине Србије, преко Великог рата, до уједињења у Југославију. То је и интимна исповест, али и документ, и хроника породице, и етнолошка студија о архипелагу села расутих по Златибору и њиховим сиротим а честитим житељима. То је, уједно, и најлепши споменик суровом времену одрастања и сазревања његове генерације. А, да би све било поштено, постаро се дописавши у поднаслову – „Хроника догађаја како их је доживео и оценио један савременик“. Можда је зато његово дело лакше упоредити са „Српском трилогијом“ академика Стевана Јаковљевића, која је дуго била у немилости власти, и прве, и друге Југославије?

Нажалост, требало је да прођу три деценије како би се дело Милладина Пећинара скрасило

међу корицама књиге, да би коначно угледало светлост дана тек 2003. године. А требало је да се штампа раније, бар коју годину пре распада државе коју је и он стварао, за коју се борио и био рањаван, и коју је поштено изградио. Ову књигу је данас готово немогуће наћи, па не чуди што је читаоцу, ако је имао среће, доступна једино као избледела копија. Можда због тога што је написао да је својој познаници, добровољној болничарки Мали Џој, када га је након Другог светског рата позвала да се с породицом пресели у Канаду за стално, у одговору којим јој захваљује на љубазности несмотрено употрпео израз – „послератна окупација“?

Мијаилова воденица

Село је било и остало непресушан резервоар укупне мудрости: неком се посрећи те је изоштри даљим школовањем, неком то пође за руком радом, док остали тај аманет са успехом чувају традицијом, као самоуки. Зато и не звучи невероватно када академик Пећинар, опишујући свога деду Димитрија, чичи приписује особине поете и филозофа задојеног социјалдемократијом за које би се помислило да су из арсенала Светозара Марковића. Таман посла! Он је то објаснио социјалном правдом што извире из stoleћима стицианих искустава породичне задруге, у каквој је он сам рођен и проживео дечаштво.

Родословно стабло Пећинара проклијало је крајем 17. stoleћа, након аустријског пораза од Турака у „Бечком рату“, када су три јетрве, Смиљана, Ојдана и Јасна, којима се и не зна презиме, из Котора пристигле у Метохију. Одатле су неки њихови потомци прешли на Златибор тек крајем XVIII века, уочи Првог српског устанка. Чудно презиме наденуто је неком Мијаилу кад је за своје станиште одабрао пећину у близини Љубиша. Не из беса, већ од муке... Ту пећину Пећинари и данас користе држећи у њој стоку, ратарски алат и неке успомене које би да сачувају за поколења.

Генеолошко стабло се разгранало: негде се разбокорило, понегде је и свело. Било их је си-

Поред свог језера на Златибору

На Крфу пред пробој содаунског фронта

ротих, али и имућних, неуких и школованих, како ко. На пример, још се чува Димитријев пасош издат 1866. године с којим је путовао у Турску као терзија, а да се тамо бавио и неким државним пословима слуги се по томе што га је потписао Илија Гарашанин, тада министар иностраних дела, лично!

Димитријев син Мијаило, Миладинов отац, био је писмен, вредан, али и прек човек, што му је деда често замерао. Две деценије је био председник сеоске општине и покушавао да уведе ред и просвети народ оштрим мерама, борећи се против јавашлука и нерада. Али, прокопавао је путеве кроз село, а уређивао речна корита и бујичне јаруге тако вискрено да су и стручњаци долазили да се диве његовим подухватима, а решења која је применио кад је градио воденицу у центру села била су чудесна новост и за инжењере. То умеће, тај „нерв“, пренео је и на сина Миладина.

Мијаило је настрадао очи балканских ратова, у време кад се политика водила и оружјем. Од тада, до Првог балканског рата, Миладин је испомагао мајку, млађу сестру и брата подучавајући имућније ужичке гимназијалце.

Крива Дрина

Ипак, најобимнија поглавља своје хронике посветио је ослободилачким и одбрамбеним ратовима које је Краљевина Србија водила почетком прошлог века, у којима је учествовао – у оба балканска рата као припадник „последње одбране“, а у Великом рату као војник, подофицир и официр. Претходно је описао своје прво путовање ван граница Србије мало пре ратне страдије.

Годину дана након анексије Босне добио је очев пристанак да путује у „иностранство“, преко Дрине. Била је то љубав на први поглед, почевши од увек чудесног Вишеградског моста, преко Почитеља, врела Буне, Мостара и Коњица, до Сарајева, да би доцније са сетом писао како би се радо настанио на Илици да га хидроградња није везала за престоницу.

Пред матуру, 1912. године, учествовао је на свесловенском Соколском слету у Прагу, одакле се вратио осокољен чешким гостољубљем и искреном словенском солидарношћу. Средином године уписао се на Грађевински отсек Техничког факултета у Београду. Био је то, како је тада забележио, последњи редован догађај који му се десио! Јер – „После њега, наступили су нередовни догађаји који и данас трају“, написао је мислећи при томе на три рата која су уследила и четврти који су неки слутили, и промене у друштву које су дошле касније, за многе изнебуха.

Приче о рату најчешће личе на рапортирање пред топографском мапом. Тако би, некако, изгледале и Миладинове, да у њих није уденоу обичне људе, своје саборце, и да их није приповедао из срца а не из војничког шињела,

Као члан ужичког соколског друштва

као други. А она најупечатљивија у првој години ратовања, описује крваву битку на Црном врху, повише Прибоја који су два аустроугарска пука већ освојили па кренули ка Новој Вароши и Пријепљу. Дочекао их је 4. пук састављен од ужичких „трећепозиваца“. Битка је била таква да су обе стране помислиле да су поражене! У њој је изгинуло и доста Миладинових Љубишана, због тога је и упамтио. Али, епilog се открива тек након рата и уједињења, када је млади инжењер Пећинар од неких Славонаца, Хрвата, чуо доскочицу – ко није био у борби на Црном врху тај и не зна шта је рат!

Са мајком и сестрама по повратку из Рима

Од протеривања последњег туђинског војника из Србије 2. децембра те године, па до велике непријатељске офанзиве десет месеци касније, „легавац“ је однео тако рећи више живота него непријатељски куршуми током читавог претходног војевања!

Кржаве бразде

О расулу током повлачења војске, народа и државе крајем 1915. године писао је с тугом, а једини светао догађај био је сусрет с петорицом другова из Ужичке гимназије у Магошеви, испод Трешњевица. Али, тај догађај доцније је помрачило откриће да се он једини од њих жив вратио из рата!

Искуство повлачења кроз Црну Гору описао је кроз шапутања војника о односима две брат-

ске државе и две рођачке династије, не дајући лични суд. Али, небригу и багателисање српске војске од стране савезника није могао да прећути, поготово не цену њиховог односа која је плаћена пустим животима, а био је сведок самртних патњи рањених, болесних и изнурених бораца. Тих дана, на размеђу 1915. и 1916. године, цела Краљевина Србија сјатила се у Скадру, триста километара од Крфа, куда су наумили, а једини који су им помагали били су тамошњи Срби, албански хришћани, и Италија... мада она нерадо.

За четвртину Миладинових сабораца пут до Крфа завршио се на Виду, или у „плавој гробници“. Што нису учинили ране и пегави тифус, довршили су изнуреност и колера, а он умало да падне као жртва – жутице! Ипак, иако болестан, побегао је из болнице и домогао се своје јединице која је већ дигла табор крај Солуна, таман да мало ојача како би почео с припремама за пробој фронта.

Потпоручник Миладин Пећинар није се бавио стратегијом, тактиком и планирањем, већ људима, па је, стидећи се, исписао признање да је ишамарао неког војника јер је без разлога убио заробљеног непријатеља. А да се држао прописа, могао је осветљубивог несрећника да отера пред војни суд: не би га шамарали, али би му пресудили по строгим ратним законима!

Тешко је рањен код Горничева, али то у својој хроници није подробно описивао. А, какво је било пробијање Солунског фронта, колико је потрајало и уз самоубилачку храброст његових сабораца, рањавање које га умало није коштало десне ноге, вероватно га је спасило да не остане без главе.

Није хтео у Бизерту, где су га слали на опоравак, већ је остао у Солуну и крај града преуредио приручни камп за инвалиде у прави ратни стационар, где је чак и министар војни често навраћао да се одмори. Тек упролеће 1917. прихватио је да с групом студентске оде у Рим и настави школовање.

Убрзо је докучио да Срби у Италији уживају огроман углед, али и да им је, управо зато, замисао о стварању једин-

ствене државе јужнословенских народа била све мрскија. Јер, Краљевина Србија никад није претендовала на Истру и Далмацију, које су им савезници обећали као цену њиховог ступања у рат. Војевање на бојном пољу учинило му се лакшим од битака вођених за преговарачким столовима тајне дипломатије. Упознао је Бенита Мусолинија, тада младог социјалисту, који ће се само неколико година касније изметнути у националисту и нимало оперетског диктатора.

Исповест Миладина Пећинара завршава се с пробом фронта. О уједињењу, осим штурних података, није забележио ни реч нити је давао суд, па се и не зна његово мишљење о том пројекту, мада се кроз књигу провлачи мисао да су победнички понос и политичке аспирације суверена најдјачале разум.

Милић Симић

Традиционална Ликовна колонија „Владимир Митровић“ у Трнави током 2020. није одржана због епидемије смртоносног вируса, а ове године ће први пут бити одржана у новом формату, без традиционалног окупљања сликара.

Десет већ послатих радова сви заинтересовани у прилици су да виде у чајетинском Дому културе сваког радног дана од 7 до 15 часова.

– Колонија у Трнави прошле године није одржана због епидемије. Како нисмо имали могућност окупљања сликара који су ранијих година долазили и тамо боравили неколико дана стварајући дела која су потом излагана у Дому културе, с обзиром на још неизвесну епидемиолошку ситуацију, договорили смо се да десет уметника пошаље по једну слику

ЧУВАРИ ТРАДИЦИЈЕ

Непрекинута НИТ

Изложба радова са Ликовне колоније „Владимир Митровић“ за ову годину представљена је у Дому културе

Горица Станић

како бисмо обележили ову традиционалну манифестацију. Та традиција нам не допушта да је макар и на овакав начин не споменемо, с обзиром да је реч о догађају који је присутан на овим просторима већ три деценије.

Обезбедили смо сав неопходан материјал и боје за сликаре с којима је договорена сарадња. Махом су то уметници који су учествовали претходних година, свесни да због формата овогодишње колоније није било могућности за некаку значајнију селекцију. Осим уметника из Чајетине, ту су и радови академских сликара из Београда, Новог Сада, Пожаревца... – рекла је Горица Станић из Дома културе.

Организатор Ликовне колоније у Трнави је Спортски центар Чајетина. ■

МОНОГРАФИЈА ТРНАВА НА ЗЛАТИБОРУ

Дуг прецима и оставштина потомцима

Књига је плод вишегодишњих истраживања грађе из фондова Архива Србије у Београда и Историјског архива у Ужицу, и стручних публикација и забележених сећања старијих грађана Тржаве

Владимир Митровић, самоуки вајар и сликар из Тржаве, одлучио је у зиму 2014. године да прикупи материјал и састави монографију „Трнава на Златибору“. Писање је поверио Милосаву Обрадовићу, ужичком професору у пензији родом из Тржаве, и Данилу Станојевићу из Збојштице, публицисти и аутору завичајне хронике. Милосав се, иначе, 2002. и 2003. године прославио истражујући и израђујући родослове породица Обрадовић и Милосављевић из Тржаве који је још „на чекању“, али је то искуство драгоцено.

Књига је плод вишегодишњих истраживања грађе из фондова Архива Србије у Београда и Историјског архива у Ужицу, и стручних публикација и забележених сећања старијих грађана Тржаве.

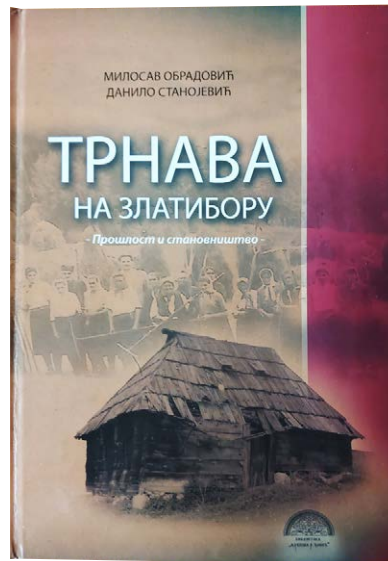
Монографија обухвата догађаје од најстаријег периода до данашњих дана. То су подаци о настанку и пореклу имена села, о природним одликама, о животу и традицији, о периоду под Турцима, о досељавању и исељавању, о учешћу Трњаваца у ослободилачким ратовима у XIX и XX веку. У њој су и занимања становника (избор заната, сеоске занатлије, одлазак у печалбу), Земљорадничка задруга Трњава, школа у Трнави и трнавске плетиле, али и привредна достигнућа садашњих становника.

Рударски посао

Посебно поглавље монографије посвећено је сећањима под насловом „Трнавцима који се памте“. Реч је о шест доктора наука и двадесет једним са факултетском дипломом, што је са нескривеним поносом овековечено кроз њихове биографије, односно професионални и животни успех.

Већи простор текстуалног дела су родослови свих трнавских породица од средине XVIII века до 2019. годи-

не по мушкој линији, као и женској прве излазне генерације. Родослови су посвећени пореклу и развоју фамилија које су живеле и данас живе у селу. Први историјски поуздани подаци добијени су прегледом турског пореског дефтера „дизије“ (који је пописао мушкарце старије од 7 година) кнежевине Рујно у Београдском пашалуку из 1795. године који се налази у Архиву САНУ у Београду, као и „Збирке тефтера“ (тефтер чибук, ха-

рача, спахијских прихода и пореских глава) Кнежевине Србије од 1818. до 1840. године. Подаци о становништву села добијени су и из књиге „Министарство финансија, пописна књига из 1863. године“ у којој се, поред осталих места појединих срезова и округа, налазе и пописи становништва и имовине Сирогојнске општине у чијем саставу је и Трнава. Наведени извори налазе се у Архиву Србије у Београду.

Најобимнији и најсигурнији подаци о породицама добијени су из књига венчаних, рођених и умрлих од 1837. до 2019. године цркве Светог Пророка Илије, храма светих Петра и Павла у Сирогојну, и матичних књи-

га општине Чајетина које се чувају у Историјском архиву Ужица, као и матичној служби општине Чајетина.

Лепша слика

Трнава данас, на почетку треће деценије XXI столећа има своју месну заједницу која по статистичком прегледу од 31. децембра 2019. године има 79 домаћинстава са 157 становника. Од тога је 21 неожењени мушкарац који је превалио четири деценије живота. Према пописима из 1961. године у селу је било 109 кућа са 527 становника; просечно око пет чланова по домаћинству. До тог пописа становништво Тржаве се стално природно увећавало, а од тада па до 2019. Године бележи се стални пад броја становника. За непуних шест деценија популација Тржаве се смањила више од три пута, а у овом периоду угасило се 30 огњишта. Данас се са сигурношћу може рећи да четири до пет пута више становника пореклом из Тржаве живи у други местима Србије (а има их и у расејању) него у самом селу. Дошли смо до података да поједине породице пореклом из Тржаве живе поред Ужица, Чајетине, Београда, Новог Сада, Чачка, Ниша, Ваљева и других градова, затим у Канади, Аустралији, на Новом Зеланду, у Грчкој, Португалији, Русији, Немачкој, Француској...

Данас је златиборска Трнава на туристичкој мапи Србије препознатљива по Стопића пећини, која се налази на територији села, а посебно по трнавској сликарској колонији која се од 1993. сваке године одржава у домаћинству почившег Владимира Митровића. Тај даровити сумоуки вајар и сликар био је оснивач и зачетник ове дивне уметничке и културне манифестације не само у Трнави, већ и у целој чајетинској општини.

Издавач монографије је Народна библиотека „Љубиша Ђенић“, а за њено штампање несебично се постарала општина Чајетина. ■

ИВАНА ЈАЈЧАНИМ-НАИВА, ОД ДОБРОГ ТКАЊА ИЗАТКАНА

Певање је оно чиме желим да се бавим

Ивана Јајчанин, или Наива, како су је прозвали Јелена и Жика, њени покровитељи из групе „Зане“, за многе је била прошлогодишње откровење домаће музичке сцене. Чак и за њене суграђане, Чајетинце. Али, то и не чуди. Јер, ову младу, лепо васпитану девојку од доброг ткања изаткану, изнад свега краси скромност. Срећом, раскошан глас није остао незапажен па нас је у тој (лудој) години учинила поносним представљајући себе и нас на такмичењу за Беовизију и освојивши друго место. Песма „Баш, баш“ постала је већ и пре самог такмичења хит, подсетивши на некадашње сонгове који од свог рађања успевају да трају. Шта се од Евросонга дешавало са нашем суграђанком, пожелели смо да сазнамо на завршетку прошле године.

► **МРЛ:** - Ивана, шта се након Беосонга значајно дешавало у вашем животу?

- Беосонг је био мој пролаз у музички свет и, на извесан начин, прво представљање публици. Променило се то што сам донекле остала запамћена на том такмичењу. Коментари који су се појавили су да ме публика највише памти по боји гласа... и по мојој непосредности.

► **МРЛ:** - Имали смо прилику да видимо делић спота који је за песму „Баш, баш“ сниман на Златибору. Са ким сте га радили и да ли је било забавно тим поводом поново бити овде?

- Било је забавно, брзо и ефикасно, с обзиром да смо све локације обишли за само два дана. Спот је сниман на најлепшим деловима Златибора као што су етно село Сирогојно, Стопића пећина, водопади Гостиље и наш Торник. Желела бих поново да захвалим Туристичкој организацији Златибор без које тог спота не би ни било. Спот је радио Ал Хамед из Београда, а може се видети на YouTube каналу Magic

Records-a. (<https://www.youtube.com/watch?v=tCNaP9v763s>)

► **МРЛ:** - Да ли радите на новим песмама и јесу ли вам сарадници остали исти?

- Ради се на новим песмама и у истом смо саставу, јер зашто мењати нешто што савршено функционише.

► **МРЛ:** - Када се на крају године сабирају утисци незаобилазно је и питање - колико је и у ком смислу утицао на вас успех са Беосонга?

- Утицао је у том смислу да сам добила потврду да је певање и све што уз њега и иде оно чиме заиста желим да се у животу бавим и да му се у потпуности посветим.

► **МРЛ:** - Како су реаговали пријатељи на ваш успех?

- Били су пресрећни и донекле су имали више поверења у мене него ја сама. У сваком случају то је била и остала незамењива подршка.

► **МРЛ:** - Ваши школски другови памте вас као занимљиву, гипку девојку

која је волела да се бави планинарењем, пливањем... Што би се рекло, прави спортски тип. А онда одједном, ето вас у музичким водама. Имате ли времена и за ове претходне љубави?

- Увек се радо враћам пливању: вода је средина где се ја најслободније осећам. Планинарење је мало приступачније тако да је то чешће активност коју одаберем.

► **МРЛ:** - Налазите ли времена за уживање у родном месту, за дружење са старим пријатељима и колико то можете да приуштите?

- Већина мог друштва са Златибора већ је у Београду, али најлепше нам је кад се сви састанемо горе. Протекле године смо чешће бежали на планину и вратили се природи.

► **МРЛ:** - Такође студирате на Политичким наукама. Да ли ће то бити још једна прилика у грађењу каријере?

- Факултет је за сада на „стенд бају“, што се мами не свиђа

Беосонг је био мој уљив у музички свет, као и, на неки начин, моје представљање публици. Коментари који су дошли до мене јесу да ме публици највише зајамтили боји гласа, као и по мојој непосредности - каже Ивана

претерано... мада разуме да то није нешто чиме бих волела да се бавим. Политичке науке и јесу уписане само како бих дошла у Београд, али се нисам пронашла у тим водама.

► **МРЛ:** - За вама је крај једне успешне године. Како бисте је описали? И шта је то што очекујете од следеће? Чиме би Деда Мраз могао Вас да обрадује?

- Колико толико успешне, али увек може боље. Почела је еуфорично, бајно и сјајно, онда је уследио део рекапитулације и сабирања утисака, навикавања на нову реалност, завршила сам је као зрелија и спремнија ја. А Деда Мраз би ме обрадовао само ако би нас све вратио у донекле нормалан живот.

► **МРЛ:** - Остаје нам за крај да вам се захвалимо на издвојеном времену и пожелимо још успешнију годину. - Хвала и вама. А свима желимо успешну и срећну наредну годину.

Мирјана Ранковић Луковић

Обнављање дивљачи у ловишту „Златибор“

Међу активностима Ловачког савеза Србије у претходном периоду истакнута је и потреба за реинтродукцијом дивљачи (вештачко враћање угрожених врста на њихова природна станишта са којих су ишчезле или им прети велика опасност да нестану) у појединим крајевима земље. Негде су у питању фазани, негде јаребице, а Златибор се спомиње као место у којем ће се извршити попуњавање ловног фонда јеленима.

У Ловачком удружењу „Златибор“ истичу да би ускоро требало и да прве јединке јеленске дивљачи буду насељене на простор Трчиноге, односно у доскорашњи репро-центар за дивље свиње, одакле ће потом бити пуштене у отворени простор ловишта.

– Удружење се пријавило на конкурс ресорног Министарства, па су нам одобрена средства у циљу насељавања јеленске дивљачи у овдашње ловиште којим газдујемо. Пројекат ће бити реализован у наредне три године са циљем да се у наредном периоду достигне оптимална бројност. Тако смо ушли у ред удружења која учествују у великом пројекту реинтродукције јеленске дивљачи на простору Западне Србије – кажу у ЛУ „Златибор“.

Подсећају и да се од дивљачи на простору којим газдују већ налазе срне, дивље свиње, вукови, лисице,

шакали, зечеви, пољске јаребице, дивље патке и препелице, а посебно истичу медведе, којих има у све

већем броју јер су строго заштићена врста. Зимски период је време кад обично долази до активности

дивљачи која може изазвати штету у домаћинствима по сеоским местним заједницама. Пре свега реч је о раскопавању земље које су „на репертоару“ дивљих свиња, као и могући напади вукова на стада стоке. У Удружењу кажу да се током читаве године, не само зими, спроводе адекватне мере спречавања штете од дивљачи у складу са Законом. Додају да су прошле године упркос епидемији успели да спроведу све предвиђене активности.

– У потпуности смо испунили зацртане планове у погледу газдовања ловиштем, уз то све активности у циљу заштите и прихране дивљачи, као и планираног одстрела по плану газдовања, које је одобрило Министарство. Треба напоменути да смо се придржавали свих прописаних мера које су надлежни органи донели, тако да је планирана традиционална манифестација „Зауглина 2020.“ морала да буде отказана због мера које су у том тренутку биле на снази.

С обзиром на тренутну епидемиолошку ситуацију, под знаком питања је одржавање 39. „Сабора ловаца“ на Златибору, приредбе која се приређује традиционално крајем фебруара. Из Удружења истичу да је још увек рано за конкретне одговоре, али кажу да би догађај тог обима било изузетно тешко организовати у складу са тренутним мерама заштите од вируса. ■

ОДБОЈКАШИЦЕ „ЗЛАТИБОРА“ ДОБРО ПОЧЕЛЕ 2021. ГОДИНУ

Два меча – две победе

У нову годину одбојкашице „Златибора“ ушле су са две победе у исто толико мечева наставка сезоне у Првој Б лиги. Прво је у дворани Спортског центра Чајетина савладана „Панонија“ са 3:1 (25:15, 21:25, 25:20, 25:20), за нешто више од сат и 40 минута игре. После убедљиво добијеног првог сета, није деловало да ће „Златибор“ имати већих проблема да овај меч реши у своју корист. Међутим, гошће су већ у другом периоду показале знатно боље издање, већи део сета водиле су са три поена разлике, а у једном тренутку и са двоструко већом. У веома изједначеном трећем сету домаћи састав је пресудно поене освојио при резултату 12:11, серијом 5:0, којом је стекао недос-

тижну предност. У четвртм је такође било веома неизвесно, оба тима су имала вођство у одређеним тренуцима, али је „Златибору“ у завршници сета – уз неколико

грешака противничких играчица – успешан смеч донео победу.

Поједине играчице добиле су знатно већу минутажу него у претходним мечевима, пре свих Магда-

лена Мићић чији је изузетан сервис у првом сету преокренуо резултат при почетном вођству ривала, а саиграчице мотивисао да у игру унесу још више жара.

Чајетинке су потом као гошће савладале „Ваљево“ са 3:2 у сетовима (21:25, 25:12, 17:25, 25:23, 15:10). Веома неизвесан меч оправдао је епитет дербија кола, а девојке су дошле до важне победе над директним ривалом у борби за виши ранг.

„Златибор“ после 11 одиграних мечева има 26 освојених бодова, што је резултат скова од осам победа и три пораза. Подсећамо, две њихове узакмице из првог дела сезоне нису одигране због епидемијских мера а то су гостовања ФОК-у и „Зајечару“.

ПЛАНИНАРИ НЕ МИРУЈУ

ПК „Торник“ извео акцију венцем Торника

Чланови Планинарског клуба Торник организовали су 16. јануара пешачку акцију венцем Торника у којој је учествовало 16 планинара.

Старт стазе био је на паркингу скијалишта, затим се путем кроз Шаиновце дошло испод Равног Торника. Пробијањем кроз дубок снег, на појединим местима дебљине и преко 1m, прошло се од Шаиноваца па венцем Равног Торника, преко Драговића преседа и Вршчића, па све до врха Бандера (Торник је на 1.496 метара надморске висине). Силазак је био плавом стазом скијалишта до почетне тачке. Укупна дужина стазе је 15 km са кумулативним успоном од 750 метара.

„Иако стаза није била нимало лака, дивни предели нашег Златибора под снежним покривачем учинили су да смо сви били радосни и испуњени даном provedеним у природи“, наводи се у објави ПК Торник на друштвеним

Дан ПК „Александар Џавовић“

Поводом обележавања дана свог друштва, ПК „Александар Џавовић“ спровело је акцију успона на Торник преко Плаве скијашке стазе, јер је првобитна маршрута преко Доњег Торника отказана због обилних падавина. Учествовало је више планинарских друштава, а акција је успешно изведена. Са врха Торника учесници ове шетње су се, пешачком стазом, спустили до почетне тачке. Акција је окупила и планинаре из суседних градова, што је, према речима људи из нашег клуба, показатељ добре сарадње између ових колектива.

мрежама о овој акцији коју је водио Марко Џамбасовић. Чланови клуба у овој години већ су имали традиционалну „Чајанку“ на Чукеру која се приређује сваког 1. јануара, а акција

на Чавловцу планирана за недељу, 24. јануар, померена је за 6. Фебруар. У истом месецу извршиће се и успон на Чиготу, а учествоваће се и на републичкој акцији успона на Трем.

ОЧЕКИВАНИ УСПЕХ НАШИХ КОШАРКАША

Почело је, идемо даље

Кошаркаши „Златибора“ су на турниру АБА 2 лиге уписали две победе и пораз, па сезону настављају у Кошаркашкој лиги Србије где су везали пет победа и деле друго место

Учинак од две победе и једног пораза је задовољавајући за екипу „Златибора“ јер после седам кола имају скор 5/2 и деле друго место са „Слободом“, иза непораженог „Студентског центра“. Управо је са ова два клуба играо чајетински тим у другом „балону“ у Бања Луци. Против сада ослабљених Ужичана у првом мечу уписан је тријумф резултатом 79:67 уз добру игру Драгослава Папића (18 поена), Душана Кутлешића и Стефана Митровића (са по 16 поена).

Тимови из Чајетине и Ужица су одиграли српски дерби у овом делу АБА 2 лиге, а свој локални ривалитет дигли су и на ниво регионалне лиге. „Слобода“ је у својој историји играла и у првој лиги велике Југославије, док „Златибор“ пролази кроз најуспешније дане свог постојања.

Добро шутерско издање није поновљено против „Студентског центра“, најбољег тима у лиги, који је славио са 88:74. Против екипе која је сигурни лидер друголигашког ранга „Златибору“ је било потребно неупоредиво боље шутерско издање од оног које су показали у петак у Борику (10/38). Сем веће успешности у шуту из игре, развојни тим „Будућности“ забележио је и

Прослава победе над екипом ужичке „Слободе“ на турниру АБА 2 лиге

настративним путем јер „Работнички“ није допутовао на турнир због случајева коронавируса у својим редовима.

– Вратили смо се с високом позицијом на другом месту које делимо са комшијама из Ужица. Мислим да је „Студентски центар“ показао

бити одиграна у четири балона, првих осам тимова ће се пласирати у плеј оф, који ће такође бити одигран на једном месту, где ће пасти одлука ко иде директно у виши ранг, а ко ће у бараж. После седам кола, утисак је да су се екипе већ поделиле у две групе – оне са позитивним скором које ће у плеј оф, и оне које имају више пораза него победа које ће се вероватно борити за опстанак. Иза лидера „Студентског центра“ друго место деле прве комшије из Златиборског округа – „Златибор“ и „Слобода“ из Ужица са скором 5/2. Иза њих је група са учинком 4/3: то су „Борац“, „Младост“, МЗТ, „Спарс“ и „Подгорица“. Испод су „Широки“ (3/4), „Сутјеска“, „Ловћен“, „Горица“ и „Работнички“ (2/4), док је на зачељу „Хелиос“ (1/6).

Све наведено нам говори да ће и преостала два лигашка балона за чије домаћине су се кандидовали Сарајево, Подгорица и Скопље, бити изузетно занимљива, а помиње се могућност да Златибор поново буде домаћин једног од турнира, можда и оног завршног? ■

” *Помиње се могућност да Златибор поново буде домаћин једног од турнира, можда и оног завршног* ”

више скокова (37:21), и више асистенција (19:14) што је отворило пут ка сигурном тријумфу.

Најефикаснији у екипи Страјина Недовића били су Душан Кутлешић и Стефан Митровић са по 14 поена. За победнички тим се 11 играча уписало у листу стрелаца, а 13 поена је убацио плејмејкер Никола Павлићевић, са 12 га је пратио Игор Тодоровић, а 11 је додао Милић Старовлах.

До друге победе дошло се адми-

да је једна од најбољих екипа, што није неочекивано. „Слободу“ су сви схватили олако, али мислим да је у наредним утакмицама показала висок квалитет без обзира на изостанак три стартна играча. Ми смо покушавали да некако одговоримо „Студентском“, а нажалост нисмо успели. Ипак, презадовољни смо и идемо даље – изјавио је тренер Страјин Недовић.

После скраћеног једнокружног система од само 13 кола која ће

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Данка Миловановић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

ЈЕДАНАЕСТ НОВИХ ИГРАЧА У ФК „ЗЛАТИБОР“

За сада – опстанак!

За наступ у највишем рангу такмичења наш клуб се значајно појачао, а своје дугорочне планове прилагодио новим приликама. Међу тим очекивањима је и изградња новог стадиона, у чему имају подршку општинског руководства и Фудбалског савеза Србије

ФК „Златибор“ спремно дочекује почетак пролећног дела првенства с циљем опстанка у Суперлиги, у шта сви у клубу верују, а и играчки кадар је измењен. Припреме су спроведене на Палићу где су одиграни пријатељски мечеви, а први утакмица елитног ранга заказана је за 6. фебруар.

Чајетински клуб ангажовао је чак једанаесторицу нових играча пред наставак такмичења у Линглонг Суперлиги Србије. Нова појачања су Марко Момчиловић (33), доскорашњи штопер „Радничког“ из Ниша, Милош Николић (26), та-

које штопер који је дошао из добојске „Младости“, Ненад Севић (24), леви бек стигао је из „Јавор Матиса“, Иван Марковић (22), нападач који је дошао из „Инђије“, и доскорашњи одбрамбени играч „Јавор Матиса“ Бојан Мијаиловић (25). Раније су клуб из Чајетине појачали Данило Дашић (20 година, задњи везни, „Раднички“ Ниш), Данило Миленковић (26 година, крило, „Пролетер“, Нови Сад), Стефан Денић (21 година, везиста, „Раднички“ Обреновац), Елиомар Силва (32 године, нападач, „Инђија“), Сеид Муламурадовић (19 година, везиста, „Слога“м Сјеница) и Андреј Богићевић (19 година, нападач из „Графичара“). Клуб су напустили

Вељко Радуловић

Игор Почек, Милан Ђокић, доскорашњи капитен Немања Анђелковић и везиста Ифет Ђаковац.

На контролним мечевима током припрема, чајетински суперлигаш је забележио следеће резултате: 1:1 с „Кабелом“, 5:1 са „Студентским градом“, 6:1 са „Војводином“ из Бачког Градишта и 3:1 са „Радничким“ из Сомбора.

Да подсетимо, након 19 мечева прве половине шампионата „Златибор“ се налази на 18. месту са чети-

ри победе, три ремија и 12 пораза са укупно 15 бодова и гол разлику 13:33. Прва екипа изнад зоне испадања је „Нови Пазар“ који има шест бодова више.

– Мало смо и ми били затечени уласком у Суперлигу, желели смо то и радили, али кратак је био период да се организује клуб за много веће захтеве него што су до тад били у Првој лиги. Искрено, нисмо очекивали да је толика разлика. Али, када се нађете у ситуацији да дочекујете „Звезду“, „Партизан“, „Војводину“ и остале клубове, што је пре неколико година било незамисливо, наравно да смо поносни и наставићемо да радимо тако. Сада смо на време почели припреме, и као и обично дочекао нас је снег, а Златиборци воле што је тако. Дуго је требало играчима да терен у Ужицу доживе као домаћи терен, па смо једина екипа која је гостовала у сваком колу. Играчи су сада схватили да тај терен ипак – домаћи – рекао је председник клуба Вељко Радуловић, па додао да велику захвалност клуб дугује општини Чајетина и Фудбалском савезу Србије на помоћи у тешкој години, али и најавио нови стадион на Златибору:

– У договору с председником општине, општинским руководством и Фудбалским савезом, врло брзо очекујем да ћемо на неком новом стадиону на Златибору играти утакмице Суперлиге – наговестио је председник ФК „Златибор“ и додао да није било разговора о фузији са ужичком „Слободом“ и да су те приче пукле инсинуације.

Према распореду, „Златибор“ у пролећном делу у фебруару игра најпре против „Спартак“ у Ужицу, а затим и „Пролетера“, ТСЦ-а, „Чучкаричког“ и „Вождовца“.

Када се нађете у ситуацији да дочекујете „Звезду“, „Партизан“, „Војводину“ и остале клубове, што је пре неколико година било незамисливо, наравно да смо поносни и наставићемо да радимо тако

Зоран Његуш и доскорашњи нападач „Графичара“ Андреј Богићевић